

Normal i speciel hverdag

Afspecialisering og inklusion er ord, der bliver talt om for tiden i forbindelse med børn i alderen 0-6 år. I min hverdag oplever jeg, at vi som voksne kan lære en masse om "inklusion" dvs. at vi "normale" i samfundet (normal betyder vel bare, at man i statistikken er med blandt de fleste) får mulighed for at være sammen med forskelligheder!

Nu er det så på politisk vis ønskeligt, at denne inklusion skal ske for børn i 0-6 års alderen. Jeg er meget enig i, at der er mange sociale færdigheder, der vil blive styrket allerede fra barnsben, således at man vel også voksen forstår at leve i et samfund, hvor vi er forskellige!

Der kan være store samfundsmæssige gevinster i, at eksempelvis en ung mand med ADHD bliver mødt med en forståelse af den "brede" befolkningsgruppe (normale) og dermed måske bliver mindre udad-reagerende.

Hvis vi starter på en frisk og forestiller os, at der ikke er noget der hedder "opmærksomhedsgrupper", hvordan kunne det så ønskes, at børns muligheder skal varetages? Der skal naturligvis tages udgangspunkt i det enkelte barn med specielle behov, men hvis ressourcerne er til stede i daginstitutionerne, så er det fra mit synspunkt en fordel, at børn oplever forskelligheder som en del af hverdagen, og ikke senere hen i livet som en samfundsmæssig belastning!

Der er dog børn, som har brug for nogen eller høj grad at kunne være sig selv og kunne spejle sig med ligestillede, fordi deres handicap gør, at de på mange måder senere i livet kommer til at leve parallelt med normalsamfundet (eksempelvis indenfor autismspektrum), og her tænker jeg, at Resen Daycare har både personale og fysiske rammer, der ikke fås bedre i Skive Kommune.

Jeg er af den overbevisning, at mine andre børn lærer meget af, at vi har handicappet i familien (og omvendt også Rene lære noget af dem). Rene er 3 år og har Down's Syndrom og er deraf udviklingshæmmet.

Indtil dags dato har Rene ikke kunnet drage fordel af at kunne komme ind i "normal"-børnehaven, men derimod kommer der af og til besøg inde fra den anden side af døren. Her er der ingen pegende fingre ad! Børnene ser det bare som en naturlig ting i deres børnehave: Anderledes opleves det i hverdagen hos de voksne, der måske har prøvet at "gå over på den anden side af gaden" eller måske bare kigge "glo" en kende for meget! Måske fordi det blot er uvidenhed?

Hvis vi skal ændre holdning, tror jeg det er en fantastisk idé med en "inklusion" og ikke kun i børnehaven, men også videre op gennem livet.

Jeg er (om nogen) klar over at det ikke alle kan inkluderes i alt. Men trods det, tro jeg gevinsten, bliver større senere i livet, hvis vi alle skal gøre forsøget.

Men ressourcerne skal være til det!

Med venlig hilsen

Morten Olesen

Vesterled 18
7800 Skive